

2011 m. liepos 7 d., ketvirtadienis

Maisto skirstymo labiausiai nepasiturintiems Sąjungos asmenims programa

P7_TA(2011)0338

2011 m. liepos 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl maisto skirstymo labiausiai nepasiturintiems Sąjungos asmenims programos

(2013/C 33 E/21)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 27 straipsnį, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio rinkų organizavimas ir kuriame pateikiamos konkrečios tam tikriems žemės ūkio produktams taikomos nuostatos („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) ⁽¹⁾ ir į 2008 m. spalio 3 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 983/2008, kuriuo patvirtinamas planas 2009 biudžetinais metais valstybėms narėms skirti lėšų maisto produktams iš intervencinių atsargų labiausiai nepasiturintiems asmenims Bendrijoje tiekti ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į iš dalies pakeistą Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 1234/2007 dėl maisto skirstymo labiausiai nepasiturintiems Sąjungos asmenims (COM(2010)0486),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (ESTT) sprendimą byloje T-576/08,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 10 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 562/2011, kuriuo patvirtinamas planas 2012 biudžetinais metais valstybėms narėms skirti lėšų maisto produktams iš intervencinių atsargų labiausiai nepasiturintiems asmenims Europos Sąjungoje tiekti ir kuriame nukryps-tama nuo Reglamento (ES) Nr. 807/2010 ⁽³⁾ nuostatų,
 - atsižvelgdamas į savo 2009 m. kovo 26 d. teisėkūros rezoliuciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ir (EB) Nr. 1234/2007, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio rinkų organizavimas ir konkrečios tam tikriems žemės ūkio produktams taikomos nuostatos (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organiza-vimo reglamentas) dėl maisto skirstymo labiausiai nepasiturintiems Bendrijos asmenims ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2006 m. balandžio 4 d. ⁽⁵⁾ deklaraciją dėl šios programos, savo 2008 m. gegužės 22 d. ⁽⁶⁾ rezoliuciją, savo 2009 m. kovo 26 d. poziciją ir į Komisijos pasiūlymą COM(2010)0486,
 - atsižvelgdamas į Tarybos rekomendaciją 92/441/EEB dėl pakankamų pajamų ir socialinės paramos socialinės apsaugos sistemose bendrų kriterijų,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi Komisija apskaičiavo, jog maždaug 43 mln. žmonių ES valstybėse gresia pavojus patirti maisto nepriteklių,

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 268, 2008 10 9, p. 3.

⁽³⁾ OL L 152, 2011 6 11, p. 24.

⁽⁴⁾ OL C 117 E, 2010 5 6, p. 258.

⁽⁵⁾ OL C 293 E, 2006 12 2, p. 170.

⁽⁶⁾ OL C 279 E, 2009 11 19, p. 71.

2011 m. liepos 7 d., ketvirtadienis

- B. kadangi dėl ekonomikos ir finansų krizės bei didėjančių maisto kainų vis daugiau žmonių gresia pavojus patirti maisto stygių,
- C. kadangi, Komisijos vertinimu, 80 mln. ES gyventojų gresia skurdas, ir kadangi dėl ekonomikos ir finansų krizės skurdą patiriančių asmenų gali daugėti; kadangi vienas iš strategijos „ES 2020“ prioritetų yra sumažinti skurdą ir socialinę atskirtį Europos Sąjungoje,
- D. kadangi maisto skirstymo programa labiausiai nepasiturintiems Sąjungos asmenims buvo sukurta 1987 m. pagal bendrą žemės ūkio politiką (BŽŪP), šiuo metu pagalba maistu 19 valstybių narių teikiama 13 mln. asmenų, kurie gyvena skurde, ir šioje skirstymo grandinėje dalyvauja maždaug 240 maisto bankų ir labdaros organizacijų,
- E. kadangi ES intervencinės atsargos buvo labai sumažintos,
- F. kadangi išaugusi programos priklausomybė nuo rinkoje išigijamų produktų atsirado dėl performuluotos BŽŪP, dėl to sumažėjo intervencinės atsargos – tradicinis tiekimo šaltinis minėtajai programai,
- G. kadangi ESTT nusprendė, kad Reglamento (EB) Nr. 983/2008 2 straipsnis, reglamentuojantis papildomą maisto pirkimą rinkoje, turėtų būti panaikintas,
- H. kadangi, atsižvelgiant į ESTT sprendimą, į Komisijos 2012 m. pasiūlymą įtrauktas staigus finansavimo sumažinimas nuo 500 mln. EUR 2011 m. iki 113 mln. EUR 2012 m.,
- I. kadangi naujas BŽŪP ir su ja susijusių programų bei struktūrinių fondų, įskaitant Europos socialinį fondą (ESF), finansavimo laikotarpis prasidės 2014 m.,
1. pabrėžia, kad esamos ir veikiančios maisto skirstymo programos staigus sustabdymas iš anksto neįspėjus ar tam nepasirengus turi didžiulį poveikį labiausiai pažeidžiamiems ES piliečiams ir tai nėra patikima finansavimo praktika;
 2. taigi ragina Komisiją ir Tarybą parengti pereinamojo laikotarpio sprendimą, kad likusiu finansavimo laikotarpiu (2012 m. ir 2013 m.) būtų išvengta staigaus ir didelio pagalbos maistu sumažinimo, atsiradusio sumažinus finansavimą nuo 500 mln. iki 113 mln., ir užtikrinti, kad žmonės, kurie yra priklausomi nuo pagalbos maistu, nekenčės dėl maisto stygiaus;
 3. todėl ragina Komisiją ir Tarybą surasti sprendimą, kaip būtų galima tęsti maisto skirstymo LNA programą per likusius finansavimo laikotarpio metus (2012 ir 2013 m.) ir naujuoju finansavimo laikotarpiu 2014–2020 m. remiantis teisiniu pagrindu, kurio negalėtų užginčyti ESTT, išlaikant bent 500 mln. EUR metinę finansavimo ribą, kad būtų galima užtikrinti, jog priklausomi nuo pagalbos maistu asmenys nepatirs maisto stygiaus;
 4. ragina visas suinteresuotas šalis ilguoju laikotarpiu nuodugniai įvertinti maisto skirstymo programos, ypač kaip BŽŪP dalies, tinkamumą atsižvelgiant į naują finansavimo laikotarpį nuo 2014 m.;

2011 m. liepos 7 d., ketvirtadienis

5. atkreipia dėmesį į Komisijos nario D. Ciolos 2011 m. birželio 29 d. pareiškimą dėl pasiūlymo perkelti labiausiai nepasiturintiems asmenims skirtą programą iš BŽŪP ir pažymi, kad reikia užtikrinti tinkamą finansavimą;
6. primena, kad paramos nepasiturintiems asmenims programos turi būti įgyvendinamos atsižvelgiant į teismo procesus Pirmosios instancijos teisme. Į tai Komisija pagrįstai atkreipia dėmesį 2012 m. biudžeto sąmatos ataskaitoje; pabrėžia, kad Teismas savo 2011 m. balandžio 13 d. sprendime T-576/08 nurodė, jog pagal šią programą finansuojamas tik maistas iš intervencinių atsargų, o ne dengiamos išlaidos, patirtos perkant maisto produktus rinkoje; mano, kad remiantis minėtuoju Teismo sprendimu, negalima Reglamento (EB) Nr. 983/2008 2 straipsnio laikyti teisiniu pagrindu skirstant maistą vargingai gyvenantiems žmonėms;
7. prašo Komisiją pasiūlyti dalinius reglamento dėl programos labiausiai nepasiturintiems asmenims pakeitimus siekiant išieiti iš dabartinės aklavietės Tarybos lygmeniu; mano, kad tinkamiausias teisinis pagrindas turėtų būti surastas prieš prasidedant kitam finansinio programavimo laikotarpiui;
8. pabrėžia, kad teisė į maistą yra viena iš pagrindinių žmogaus teisių, ir ji užtikrinama, kai visi žmonės visą laiką turi fizinių ir ekonominių galimybių gauti tinkamo, saugaus ir maistingo maisto savo kasdieniams mitybos ir aktyvaus bei sveiko gyvenimo poreikiams patenkinti; pabrėžia, kad prasta mityba daro neigiamą įtaką sveikatai;
9. pabrėžia, kai aukštos kokybės maistas ir sveika mityba ypač svarbūs vaikams, nes prisideda patenkinti jų vystymosi ir lavinimo poreikius;
10. palankiai vertina Europos Komisijos ir Jungtinių tautų agentūrų iniciatyvą kartu kovoti su maisto nesaugumu ir prasta mityba visame pasaulyje;
11. pabrėžia, kad ūkininkams turi būti užtikrintos tinkamos ir teisingos pajamos bei atlyginimas už jų atliekamą darbą; pažymi, kad daugumoje regionų ūkininkų finansinė padėtis yra sunki; ragina Komisiją išspręsti kaimo skurdo ir kaimo bendruomenių žlugimo klausimą;
12. mano, kad siekiant padidinti maisto saugumą ir sukurti tvarias gamybos bei tiekimo sistemas itin svarbu kiek įmanoma sumažinti maisto švaistymą;
13. pabrėžia pagalbos suteikimo Europos lygmeniu labiausiai pažeidžiamiems ir labiausiai nepasiturintiems visuomenės nariams svarbą, ypač atsižvelgiant į dabartinę ekonomikos, finansų ir socialinę krizę;
14. primena, kad vienas iš penkių strategijos „ES 2020“ tikslų yra sumažinti skurdą ir socialinę atskirtį Europos Sąjungoje; pabrėžia, kad siekiant nugalėti skurdą reikia taikyti integruotą politiką, siejančią padarias pajamas, darbo bei gyvenimo sąlygas ir galimybę naudotis visomis pagrindinėmis teisėmis: politinėmis, ekonominėmis, socialinėmis ir kultūrinėmis; mano, kad pagalbos maisto produktais priemonės galėtų būti viena iš sudėtinių integruotos kovos su skurdu politikos dalių; pripažįsta, kad skurdo šalutinis poveikis dažnai pasireiškia prasta mityba ir maisto stygiu;
15. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.